

Patosivat tmn joen kun olin viel pieni
pienen pieni syntytn piste solujen saatossa
merkkien siit arpi tss ja kaulalla linnunhammas
kdess sauva sile puuta ja silmiss pitk katse

Virtaan alkuvesien heittydyn ja kuljen
aina virran mukaan alas vesiin lmpimiin
kohtuun merten vanhain kehtoon vuoksien
eik padottua tt vett saa

Luona hiljaisten koskien luona siipien iskun
kurotan kohti veden pintaa kurotan pin ytaivasta
joka on niin syv tll sinne ei parane pudota
koettaa hyv onneaan kosken voimaa vastaan

Tulee aamu taaskin valonkehr kiert kiven
jos kohta varjot lankee lankee ne jotta valo nkyisi
paremmin kirkassilmn katsoa kauneutta
koreutta maanpiirin humalluttavaa